

τῷ θεῷ γράφειν περὶ αὐτοῦ καὶ ἄδειν ἐπικωμάζοντες,
ὅλιγα δὲ εἴρηται μετὰ σπουδῆς αὐτοῖς, εἴτε κατὰ νοῦν
καὶ λογισμὸν εἴτε σὺν θεῷ τῆς ἀληθείας ἀψαμένοις· ὃν
Εἶναι ἔστι καὶ τὸ περὶ τῆς γενέσεως (Alcaei fr. 13 b I p. 393 D.).

5

‘δεινότατον θέων

⟨τὸν⟩ γέννατ’ εὐπέδιλλος Ἱοις
χρυσοκόμα Ζεφύρῳ μύγεισα·’

εἰ μή τι καὶ ὑμᾶς ἀναπεπείκασιν οἱ γραμματικοί, λέ-
γοντες πρὸς τὸ ποικίλον τοῦ πάθους καὶ τὸ ἀνθηρὸν γε-
10 γονέναι τὴν εἰκασίαν· καὶ δὲ Δαφναῖος ‘πρὸς τί γάρ’ ἔφη
‘ἔτερον;’ ‘ἀκούετ’ εἶπεν δὲ πατήρ· ‘οὕτω γὰρ βιάζεται
τὸ φαινόμενον λέγειν. ἀνάκλασις δή που τὸ περὶ τὴν Ἱοίν
ἔστι τῆς δύψεως πάθος, ὅταν ἡσυχῇ νοτερῷ λείφῃ δὲ καὶ
μέτριον πάχος ἔχοντι προσπεσοῦσα νέφει τοῦ ἥλιου ψάνσῃ
15 κατ’ ἀνάκλασιν καὶ τὴν περὶ ἐκεῖνον αὐγὴν δρῶσα καὶ τὸ
F φῶς δόξαν ἡμῖν ἐνεργάσηται τοῦ φαντάσματος ὡς ἐν τῷ
νέφει ὅντος. ταῦτὸ δή τὸ ἐρωτικὸν μηχάνημα καὶ σό-
φισμα περὶ τὰς εὐφυεῖς καὶ φιλοκάλους ψυχάς· ἀνάκλασιν
ποιεῖ τῆς μνήμης ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα φαινομένων καὶ προσ-
20 αγορευομένων καλῶν εἰς τὸ θεῖον καὶ ἐράσμιον καὶ μα-
κάριον ὡς ἀληθῶς ἐκεῖνο καὶ θαυμάσιον καλόν. ἀλλ’ οἱ
πολλοὶ μὲν ἐν παισὶ καὶ γυναιξὶν ὥσπερ ἐν κατόπτροις
εἴδωλον αὐτοῦ φανταζόμενον διώκοντες καὶ ψηλαφῶν-
766 τες | οὐδὲν ἡδονῆς μεμιγμένης λύπῃ δύνανται λαβεῖν βε-
25 βαιότερον· ἀλλ’ οὗτος ἔοικεν δὲ τοῦ Ἱξίονος Ἰλιγγος εἶναι
καὶ πλάνος, ἐν νέφεσι κενὸν ὥσπερ σκιαῖς θηρωμένον τὸ